

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LIV (48)
Štev. (Nº) 56

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
2 de marzo - 2. marca 1995

Izleti in tečaji

Odkar se je vzpostavila demokracija — ali bolje, odkar se ta vzpostavlja v Sloveniji — je čedalje več naših rojakov, ki žive v Argentini, obiskalo svojo domovino, njih otroci pa domovino svojih staršev ali starih staršev. Gotovo to ni izraz turizma, kajti naravnih lepot je tudi v bližini precej, ali zapravljanje denarja, ki ga nimamo ravno preveč, ampak odraža še vedno živo zavest, da smo pripadniki slovenskega naroda, gotovo po krvi in duhu, če že ravno ne po kraju rojstva.

Tu v Argentini imajo izraz „Madre patria“, ki se nanaša na Španijo, ki je bila duhovna mati Argentine in skoraj vse Južne Amerike. Pri tem noben Argentinec niti zdaleka ne pomisli na politično pripadnost Španiji — saj so se pred 190 leti osamosvojili tudi s krvjo — niti na kako ekonomsko tesnejšo povezavo (ta je predvsem z Anglijo in ZDA), niti na kako krvno sorodnost: saj je znano, da je polovica krvi v Argentini italijanske ali druge narodnosti, tudi slovenske. A zavest kulturnega izvora ali jezikovna pripadnost ali duhovna naslonitev je nedvomno tako močna, da pomeni tu Španija veliko.

Enako je s Slovenci v tej državi. Morda smo rojeni že tukaj, morda se ne mislimo

več vrniti domov, a zavest narodne pripadnosti in kulturnih stikov je tako močna, da nam približa Slovenijo in si je želimo bolj spoznati. Zato hodimo v svet pod Triglavom, da osvežimo spomin in se soočimo z današnjo stvarnostjo, katere del se čutimo tudi mi.

Zato tudi pozdravljamo še drug način sodelovanja in zблиževanja: to so tečaji za učiteljice naših šol. S skupnim delom, predavanji in načrtnim spoznavanjem slovenske realnosti se vzgajajo naše učiteljice, večinoma že rojene tukaj, da bodo lahko posredovale svoje znanje in slovensko zavest tudi našim otrokom, da se tako od prvih let seznanijo bolj podrobno s Slovenijo, o kateri so jim govorili starši. Ti tečaji — poleg npr. izletov RASTI — so trenutno najaktualnejša vez med Slovenijo in Argentino. In imajo največ prihodnosti kakor tudi največ neposredne koristi.

Morebiti se bodo dali še izpopolniti, povečati ali izoblikovati na kak drug način. A glavno je, da je vzpostavljen most tudi na šolski ravni, saj je šola prav tisto, kar je naši skupnosti v Argentini zagotovilo njeno moč, preživetje in upanje za prihodnost.

TD

Odstreti zaveso spomina

Spominski odbor že napoveduje vrsto prireditev

Zastopniki Slovenskega spominskega odbora Justin Stanovnik, Tine Velikonja in Stane Štrbenk so v petek, 24. februarja, na tiskovni konferenci napovedali vrsto prireditev, ki jih samostojno načrtujejo ob 50. obletnici konca 2. svetovne vojne.

„Po petdesetih letih usodne razdelitve slovenskega naroda med drugo svetovno vojno je skoraj čas za temeljno ovrednotenje tega obdobja, za odpravo neomejene pravne povezanosti sedanje demokratične države s povojnim totalitarnim sistemom in za popravo krivic. To bo omogočilo, da se bomo Slovenci podali na pot sprave, na pot iz preteklosti v prihodnosti.“

To je utemeljeno izhodišče Slovenskega spominskega odbora. Iz tega izhodišča izhajajo vsa načrtovanja tega pomembnega jubileja: obsežna spominska knjiga z vsemi dosedanjimi spominskimi ploščami in imeni žrtev ter kratek oris 81 župnij, v katerih so te plošče že postavljene (sredi maja), simpozij (sociološki vidik) o državljanski vojni na Slovenskem (začetek junija), simpozij (zgodovinski vidik) bo pozneje (jeseni), velika žalna slovesnost z mašo in programom (Teharje, 18. junija ob 10. uri), osrednja žalna slovesnost z mašo na čelu s slovenskimi škofi (Kočevski rog, 25. junija), slavnostni glasbeni triptih koncert s skladbami Primoža Ramovša (Pieta), Jožeta Trošta (Requiem), Sama Vremška (Rosenkvist), izbrano besedilo iz Velike črne maše Tineta Debeljaka (izbor ureja pisatelj Zorko Simčič) v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma (Ljubljana, 29. junija).

„Pričakujemo zadnji veliki val političnih emigrantov, ki so si pred petdesetimi leti in koncu svetovne vojne reševali gola življenja pred komunističnim nasiljem... Na žal-

nem slavju v Kočevskem rogu (25. junija) pričakujemo vsaj tolikšno množico ljudi, kot smo jo videli na prvem spravnem sestanku v letu 1990.“

Slovincem in Slovenkam doma in po svetu je vodstvo Slovenskega spominskega slavja že naslovilo v podpisovanje poziv (s podpisami 50 vidnejših Slovencev) s posebnimi zahtevami Državnemu zboru in pristojnim oblastem države Slovenije. Na petkovi tiskovni konferenci je bila dana pobuda, naj Spominski odbor še enkrat opozori častni odbor za spominska slavja ob koncu druge svetovne vojne, ki ima sedež v parlamentu, da enakovredno vključi v svoja načrtovana praznovanja tudi omenjena slavja.

Justin Stanovnik je v svojem posegu opozoril na temeljno resnico, ki jo ob tem jubileju moramo spoznati in sprejeti. Ko si oblikujemo svojo državo, postavljamo zakone — s katerimi pač nismo povsem zadovoljni —, je najprej potrebno, da se zavemo globlje resnice o naši polpreteklosti in sedanjosti. Dokler ne bo celovite sprave, dokler država ne bo javno obsodila revolucionarnega nasilja in nosilcev tega nasilja po letu 1941, ni mogoče govoriti o koncu državljanske vojne, ta namreč, ki še naprej traja, je glavna ovira, da svoboda in demokracija, „dosežena“ pred nekaj leti, še vedno nista tisto, kar smo pričakovali.

ce - Družina; št. 10; 28. februarja 95

Svet RTV Slovenija je 23. februarja za direktorja TV programov imenoval vršilca dolžnosti na tem mestu Janeza Lombergarja, za direktorja radijskih programov pa prav tako dosedanega vršilca dolžnosti Andreja Rota.

Zgodilo se je v Sloveniji...

Notranji minister Andrej Šter je v petek 17. februarja poklical na pogovor predsednika Nacional-socialne zveze Slovenije (NSZS) Matjaža Gertanca, govorila pa sta o ustanavljanju „trojk“ v Mariboru. Govorila se, da naj bi bile podobne stari jugoslovanski ORJUNI. Minister Šter je predsednika NSZS opozoril, da je delovanje skupin, ki izvajajo dejavnosti, ki so v pristojnosti državnih organov oz. podjetij, registriranih za zasebno varovanje ljudi in premoženja, v nasprotju s pravnim redom RS. Minister Šter je predsednika NSZS obvestil, da bo MNZ zoper vsako takšno dejavnost odločno ukrepalo. Policisti naj bi dosledno preprečevali delovanje „trojk“ in drugih nezakonitih organizacij ter pri tem ukrepali v skladu z zakonom.

Zunanji minister Zoran Thaler je bil 27. februarja na enodnevnem delovnem obisku v Avstriji. Avstrijski sogovorniki so mu zagotovili, da bo Dunaj še naprej podpiral Slovenijo pri njenem vključevanju v Evropsko zvezo, saj je to tudi v interesu Avstrije. Med časnikarsko konferenco po pogovoru je avstrijski zunanji minister Mock povedal, da Avstrija podpira približevanje Slovenije in drugih srednjeevropskih držav EZ, saj to pomeni tudi večjo stabilnost v tem delu Evrope. Thaler pa je poudaril, da je bil avstrijski vstop v EZ pomemben tudi za Slovenijo, ki je tako „polovično“ obdana z Zvezo, hkrati pa se Slovenija lahko veliko nauči iz avstrijskih izkušenj približevanja EZ. Dvostranske odnose sta ministra ocenila kot odlične. O vprašanju manjšin ministra tokrat nista govorila. Thaler je avstrijskega kanclerja povabil, naj v prvi polovici tega leta obišče Slovenijo, kar je le-ta z veseljem sprejel.

Odbor DZ za mednarodne odnose je sprejel soglasno pobudo vlade za sklenitev sporazuma o prosti trgovini med Slovenijo in članicami Evropskega sporazuma o svobodni trgovini (EFTA). Odbor si bo prizadeval tudi za navezavo tesnejših stikov z italijanskimi parlamentarci in bo predsedniku odbora za mednarodne odnose poslanske zbornice italijanskega parlamenta Mirku Tremaglii poslal vabilo za obisk Ljubljane.

Poslanci so 21. februarja začeli s prvim branjem svežnja šestih šolskih zakonov, s katerimi se začne celovita reforma sistema vzgoje in izobraževanja v Sloveniji po vzorih iz zahodne Evrope. Zakonodajno je predstavil minister za šolstvo in šport Slavko Geber, nato pa se je do nje opredelila večina poslanskih skupin, ki so zakone načeloma podprli, opozorili pa so tudi na nekaj odprtih vprašanj.

Na novi časnikarski konferenci 21. februarja je minister Thaler znova omenil možnost srečanja predsednikov vlad Slovenije in Hrvaške, Drnovška in Valentića v prvi polovici marca letos. Glede meje na morju pa je minister Thaler poleg drugega menil, da je v slovenskem interesu, najbrž pa tudi v hrvaškem, da do njene določitve vzdržuje na morju evropski režim brez incidentov. Pri tem ni izključil možnosti, da bo določanje meje na morju „dalj časa na dnevnom redu“. Vsekakor je v življenjskem

interesu Slovenije, da ima izhod na odprto morje, je poudaril Thaler.

Predsednik RS Milan Kučan je Slovensko Karitas odlikoval s častnim znakom svobode RS. Odlikovanje je prejel tudi prof. dr. Marjan Šef, ki je že dalj časa v tujini, kot soorganizator Karitasa v Sloveniji in za zasluge pri njenem ustanavljanju in širjenju njene organizirane dejavnosti ter za sodelovanje z Rdečim križem Slovenije pri skrbi za begunce in za ljudi potrebne pomoči nasploh.

Državni zbor je 20. februarja končal sejo predčasno, ker ob obravnavanju zakona o igrah na srečo, kljub dvema odmoroma ni bil pripravljen glasovati o vladnem usklajevalnem amandmaju, ki bi po mnenju opozicije in poslancev Slovenskih krščanskih demokratov (SKD) neupravičeno in neustrezno urejal prihodnja lastniška razmerja v slovenskih igralnicah.

Slovenski zunanji minister Zoran Thaler se je v Pesaru udeležil mednarodnega srečanja z naslovom Slovenija-Italija: kakšen odnos do EZ? V okviru srečanja se je minister Thaler ločeno pogovarjal s podsekretarjem in italijanskim zunanjim ministrom Emanuelom Scammacom in predsednikom zunanjepolitičnega odbora senata Gian Giacomo Migonejem. Minister Thaler je v pogovorih posebej poudaril, da bi zelena luč za začetek pogajanj za sklenitev asociacijskega sporazuma med Slovenijo in EZ pomembno prispevala k izboljšanju odnosov med državama in k reševanju dvostranskih vprašanj. Minister Thaler je med drugim dejal, da prihodnje zasedanje zunanjih ministrov Evropske zveze 6. marca ne sme postati izgubljanje priložnosti.

Slovenski zunanji minister Zoran Thaler se je 24. februarja vrnil z dvodnevnega obiska v Bruslju, kjer se je sestel z belgijskim zunanjim ministrom, generalnim sekretarjem zveze NATO in generalnim sekretarjem Zahodnoevropske zveze. Kot poroča avstrijska tiskovna agencija APA, je slovenski zunanji minister v pogovoru s časnikarji v Bruslju dejal, da Slovenija upa, da bodo zunanji ministri EU na prihodnjem sestanku 6. marca v Bruslju Sloveniji dali zeleno luč za začetek pogajanj o pridruženem članstvu. Thaler je poudaril, da se nova italijanska vlada obnaša bolj „evropsko“ kot njena predhodnica, ki jo je vodil Berlusconi, vendar pa Ljubljana ni od Rima dobila še nobenega zagotovila, da bo Italija umaknila svoj veto, s katerim že od septembra lani blokira začetek pogajanj za sklenitev sporazuma o slovenskem pridruženem članstvu v EZ.

Predsednica regionalnega odbora Slovenskih krščanskih demokratov (SKD) pravica Hilda Tovšak bo nadomeščala glavno tajnico stranke Vido Čadonič Špelič, ki bo v kratkem začela s poročniškim dopustom. Miroslav Mozetič je predstavil stališča stranke do zakonov o lokalni samoupravi, gospodarskih prestopkih in šolstvu, predsednik Kmečke zveze pri stranki Janez Šuštaršič pa je pojasnil stališča do denacionalizacije na področju kmetijstva.

Otroška kolonija v Córdobi

Joj, kolikšno je bilo veselje na avtobusih, ko smo se 26. decembra odpeljali izpred Slovenske hiše!

To je bilo pozdravljanje! Saj smo se našli prijatelji s prejšnjih kolonij, iz slovenskih šol in prireditev!

Po zelo lepi vožnji smo ob 8. uri zjutraj prispeli v Počitniški dom dr. Hanželiča: čakal nas je zajtrk. Okrepčani smo se razporedili po sobah; predstavili drug drugega, da smo se vsi spoznali. In začelo se je veselo življenje v počitniškem domu.

„...prijatelji ne padejo z neba, prijateljstvo prihaja iz srca“, tako smo prepevali, to je bilo naše geslo.

Zares lepo prijateljstvo, ki je omogočilo, da so dnevi potekali v sožitju in zadovoljstvu.

„Z Bogom začni vsako delo, pa bo dober tek imelo,“ pravi star slovenski pregovor. In kako je resničen! Pri vsakdanji jutranji sv. maši smo se izročali Jezusu in Mariji. Čeprav še — včasih — malce zaspani, smo vendar prepevali Jezusku v jaslicah in Njegovi Mamici.

Fantje — in tudi deklice — smo se vrstili pri ministriranju in branju beril. France Bergant je vedno kaj lepega in poučnega povedal. Nahranjeni z božjim Kruhonom, je bil za nas vsak dan prepoln vsega lepega.

Obiskali smo grob dr. Hanželiča. Molili smo in se zahvalili za vse dobro, kar je za nas naredil.

Prav radi po sobah nismo pospravljali. Vendar je bilo tudi to potrebno. In po zajtrku smo morali to opravljati.

Veliko smo hodili na izlete.

Za fantke modre, za deklice rdeče kapice in za vse bele majice z napisom „Slovenska počitniška kolonija 94-95 - Zedinjena Slovenija“, katere so nam podarili dobri ljudje, so bile naš znak.

Povsod smo jih nosili, da so nas voditelji kaj hitro ločevali od drugih.

Bili smo v Dique El Cajón in Zapato. Na Cristo smo hodili in se ob vsaki postaji križevega pota ustavili in se na kratko spomnili Jezusovega trpljenja. Obiskali smo Estancia El Rosario in si ogledali, kako kuhajo marmelado in izdelavajo alfahorje. Tam so nas obdarovali s „sladkostmi“.

Šli smo v Alazanes, La Toma in na Mástil. Tudi v Los Cocos smo bili in večkrat v San Estebanu.

Triindvajset najbolj korajžnih pa se jih je povzpelo (z najbolj „korajžnimi“ voditelji) na Uritorco. Srečni in ponosni so se okrog poldne prismejali v bazen, kjer smo jih ostali čakali s kosilom.

Sonca in vode nam ni manjkalo. Pa tudi prijetne sence ne za tiste, ki jih je sonce le malo preveč „rdeče“ pobožalo. Če je deževalo, smo pod streho delali ročna dela. Zunaj pa so voditelji imeli vedno kaj pripravljene: igrali smo nogomet, med dvema ognjema, odbojko.

Razdeljeni v štiri skupine: Kokle's, Brez besed, Super šport in Školjke, smo pripravili olimpiade. Za vsako dobljeno „panogo“ smo dobili zastavico; bile so bele, modre in rdeče. Skupina Super šport si je priskrbeli kar štiri: dve beli, modro in rdečo.

Po lepi slovenski navadi smo obhajali tudi dva sveta večera: na starega leta dan in pred Tremi kralji. Med petjem in molitvijo smo obhodili vse prostore znotraj in izven doma dr. Hanželiča, kadili in kropili. Novo leto smo pričakali med prizorčki, petjem in žarometi. Trije kralji so nas kot vsako leto obdarovali.

Vsak izmed nas je prinesel s seboj dvoje igrač. Ena je bila namejena sirotam, ki vsako leto pridejo na počitnice v zavod, ki je nasproti Počitniškega doma. Druga pa za tombolo. Tradicionalna misijonska tombo-

la, pri kateri smo se izredno zabavali, razprodali vse tablice in kar precejšnjo vsoto zbrali za naše misijonarje.

Kako ne bi omenili kresa! Kako čudovito je gledati ogenj in prepevati ob njem, ko nad nami miglja na tisoče zvezd. Kar težko je bilo iti v posteljo. Najraje bi ob njem počakali jutro. In peli smo veliko; ponavljali pesmi, ki smo jih že znali, naučili se veliko novih. In še celo na kaseto smo jih posneli, da bo lepši in trajnejši spomin. Namaškali smo se in plesali. In plesali bi vso noč, pa so nas — sredi najlepšega — „neusmiljeni“ voditelji poslali spat!

Pred odhodom smo priredili še glasbeni popoldan, kjer je vsak pokazal svoje instrumentalne sposobnosti: flavta, orgle in celo violina so prišli na vrsto. Navdušeno smo jim ploskali in želeli, da bi se nas naslednjic še več „okorajžilo“, saj vemo, da se vsaj večina ukvarja s kakšnim instrumentom.

A — tako kot v življenju — smo tudi mi doživljali nekaj žalostnih dni. Žalostnih za tiste, ki so jim želodčki nagajali in so morali — namesto na soncu — prebiti dan v postelji. A skrbni voditelji — z go. Sašo na čelu — so skrbeli za nas, nas malo „pocerkjali“ in kmalu smo ozdraveli.

Veliko so imeli voditelji dela in skrbi z nami. Opravljali so ga z ljubeznijo. Neizmerno smo jim za požrtvovalnost hvaležni.

Ko bi ostali še en teden ali celo dva, se še ne bi dolgočasili. A prišel je čas odhoda. Nestrpnost smo čakali avtobuse, ker so prišli z zamudo. Utrujeni smo pospali na udobnih sedežih.

Prebudil nas je sonček, ki je posijal skozi okna. Ko smo se — srečni — pripeljali pred Slovensko hišo, je marsikomu stisnilo srček, ko je zagledal mamico ali ateka.

Kajti: lepo je iti na počitnice! Nastala so prijateljstva, ki nas bodo morda spremljala skozi celo življenje. A — vsaj zaenkrat — je še vedno najlepše doma!

Za slovo smo se zadnjic zbrali na dvo-rišču in staršem zapeli nekaj pesmic.

Posloviti se je bilo treba. Ni bilo lahko. V srcih je še dolgo odmevalo: „...počitnicah nam lep spomin ostal bo vekomaj!“

Otroci

Na počitniški koloniji v Domu dr. Hanželiča je vladalo veselo razpoloženje. Otroci so bili ubogljivi, radi so sodelovali. Resnično — lepo je bilo delati z njimi. Pripravljenost otrok nam je pomagala, da smo se tudi med seboj dobro razumeli.

Imeli smo več pripravljene, kot smo pa lahko izvedli. Zmanjkalo nam je časa. Ko so otroci pospali, smo se srečevali, da smo pripravljali program naslednjega dne... Na dan sv. Treh kraljev smo praznovali Tonev rojstni dan. Namesto torte nam je Anica pripravila „kremšnite“. Svečk ni ugasnil, vendar smo mu zapeli in ga „potegnili“ za ušesa. Kar osemnajstkrat vsak.

Radi bi se zahvalili Hermanu Zupanu, ki nam je podaril majčke, prof. Tinetu Vidodu pa za posredovanje, da smo prišli do pokrival, ki so nas obvarovala pred hudim gorskim soncem. Tako majčke kot kapice so nam bile v veliko pomoč, saj smo v trenutku — že od daleč — prepoznali naše otroke izmed drugih.

Hvaležni smo tudi F. Bergantu. Vedno in vsakemu je bil na razpolago, kadarkoli smo ga potrebovali, tako mi kot otroci.

Lepa hvala Zedinjeni Sloveniji in pripravljalnemu odboru, ki so nam stali ob strani, da smo tako odgovorno delo uspešno opravili.

Voditelji

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Čeprav v trenutku ko pišemo te vrstice nimamo dokončno uradno potrjenih števil, je jasno, da je v notranjih odprtih volitvah Fronte za solidarno deželo zmagal bivši mendoški guverner in sedanji senator José Octavio Bordón. V jutranjih urah v torek, 28. februarja, je Carlos Alberto Alvarez priznal svoj poraz. S tem se je rešila ena zadnjih predvolilnih neznank. Sedaj se pričinja dokončna tekma, ki se bo zaključila v nedeljo, 14. marca, na splošnih predsedniških volitvah.

NEKAJ SE GIBLJE

Na tem mestu večkrat trdimo, da je važen izid volitev, a še važnejše je, kaj ta izid pomeni. V tem primeru moramo z veseljem zapisati, da se nekaj giblje v demokraciji čutenju argentinskih državljanov. V prvi vrsti je razveseljivo precej visoko število „neodvisnih“ volilcev, ki so oddali svoj glas v teh „odprtih“ volitvah. Splošen običaj v Argentini je, da vse ostane v rokah članov strank, torej v rokah strankine „aparature“. Drug činitelj je, da je bil v tem primeru poražen aparat. In tretja, da je zmagal boljši. Da se nekoliko razjasnijo ti pojmi, se zamudimo ob njih vsaj nekoliko bolj podrobno.

Fronto sestavljajo štiri politične formacije: Velika fronta, socialisti, demokristjani in PAIS. Ta zadnja je Bordonova stranka, najmlajša in kar se strukture tiče najmanjša. Alvarez je imel podporo svoje mogočne Velike fronte in socialistov, medtem ko je krščanska demokracija ostala „nevtralna“. In kljub temu je zmagal Bordón, prav na podlagi glasov „nevčlanjenih“ volilcev. Ta pojav se je najbolj vidno pokazal v provinci Neuquén, kjer je zmagal Bordón, kljub temu da nima njegova stranka tam niti enega političnega lokala, sploh ne obstaja.

To udejstvovanje nevčlanjenih volilcev je pozitivno zlasti zato, ker kaže, da je mogoče premagati politično apatijo, ki je sicer srečujemo ob vsakem koraku in včasih izgleda, da je vedno močnejše ukoreninjena v narodu. In glej, ko večina strank ne more postaviti na noge niti polovice svojih članov, da bi oddali svoj glas na notranjih volitvah (radikali 30%, liberalci komaj 10%), je Fronta „mobilizirala“ široke plasti nevčlanjenega prebivalstva. Pač razveseljivo zanimanje za „javno stvar“.

Poglavje o trditvi, da je „zmagal boljši“ pa zahteva nekoliko daljše razpravo. Mnogi politični opazovalci trdijo, da ponavadi na volitvah izgubi „objektivno boljši“ kandidat. Za to navajajo več primerov iz argentinske zgodovine. Omejimo se le na zadnje: leta 1983 sta kandidirala Alfonsín za radikale in Luder za peroniste. Alfonsín, spreten politik, s privlačnim nastopom, izvežban v strankarskih spletkah a brez nikakršne vladarske izkušnje. Luder, univerzitetni profesor, bolj suhoparen in skoraj brez osebne simpatije, a z dolgo politično kariero, ki je pokazal bistrost in odločnost v času, ko je sicer kratko nadomestoval Peronovo vdovo ob krmilu države. Zmagal je Alfonsín.

Šest let zatem je stal na eni strani Menem, večkratni guverner v provinci La Rioja, s kaj slabim slovesom, saj je bila ena najbolj kaotičnih provinc, z najslabšo administrativno strukturo; simpatično privlačen je demagoško obljubljal „povišico plač“ in produktivno revolucijo. Na drugi strani pa kordobski Angeloz, priznan ad-

ministrator in uspešen guverner. Napovedoval je temeljito spremembo državne strukture ter resnost in poštenost v vladanju. Zmagal je Menem.

Podobne pojave bi lahko zasledili na notranjih volitvah strank. Mnogokrat izgleda, da resnost, poštenost in sposobnost niso vrline, ki bi privlačevale glasove volilcev. V teh političnih analizah je stvar šla celo tako daleč, da je Sábató (ne vem, če iz lastne žetve ali pa je kje pobral) zapisal, da je masa ženske narave, ki voli s srcem ne z razumom. To pot, pri notranjih volitvah Fronte, je bila izbira morda še težja. O resnosti in poštenosti obeh kandidatov ne bi mogli dvomiti. Nobenemu ni kaj veliko očitati. Šlo je bistveno za sposobnost. Alvarez ima dolgo politično vajo pa nikakršne izkušnje v vladanju. Bordón pa lahko pokaže guvernerstvo province Menendoze, ki je želo priznanje ne le tam, temveč širom države. Ima sijajne mednarodne stike in visoko državniško oceno. Na splošno opazovalci menijo, da se je volilna možnost Fronte s to izbiro le povečala, zlasti zaradi dejstva, da je radikalni kandidat Massaccesi prav nasproten pojav. V tem smislu je nekaj mnenj, da je Bordón edini zmožen resno ogroziti Menemovo kandidacijo. A to je bolj prerokovanje kot pa resna ocena. Vsekakor je strategija Fronte bistra, ko poraženi ne bo stal ob strani, marveč bo kandidiral za podpredsednika.

NOVI RAČUNI, STARI PROBLEMI

Medtem pa se v vladi množijo problemi, ne politične pač pa gospodarske narave. Mehiška kriza še naprej odmeva tudi v tej deželi. Tuji kapitali nenehno beže (računajo, da se je od teh obal poslovilo vsaj tri tisoč milijonov dolarjev), državni deficit pa nevarno raste.

Zato je minister Cavallo podvzel vrsto ukrepov v edini smeri, ki je možna, če se hoče resno rešiti položaj. Predvidevajo, da letni deficit znaša 2.000 milijonov dolarjev. Torej je namen gospodarske ekipe, da se polovica tega nabere z varčevanjem, polovica pa z večjo davčno nabirko.

V državni strukturi hudo škriplje: nižje plače funkcionarjev, uradi, ki bodo enostavno izginili iz površja zemlje, drugi, ki se bodo spojili, vsi pa bodo morali bolj paziti na vsak kovanec in podobno. Ob tem je nekaj neznank. Prva, dvomljivo je, da bi z davki nabrali tisoč milijonov dolarjev, če ne razglasijo nove ali povečajo sedanje. Res je, da je davčna evazija silna, res pa je tudi, da jo je v družbi, ki je organizirana kot argentinska s svojevrstno mentaliteto, težko zaslediti. Druga neznanka se nanaša na varčevanje. V sami vladi je precej nezadovoljstva glede „prisilnega varčevanja“. Zaradi notranje opozicije bo treba posebno trde roke za doseg teh visokih ciljev.

Ob tem zapišimo še, da se je prvič v teh letih zgodilo, da je predsednik Menem zapustil „očetovstvo“ gospodarskega plana in vso odgovornost prepustil ministru. „Jaz sem advokat, ne ekonomist,“ je zatrdil v nekem čudnem iskanju razrešitve odgovornosti.

Radikali se medtem še vedno pripravajo, kdo da je kriv, da njihovi volilni izgledi vedno bolj padajo. Še huje bo, če se pokaže, da bo z odločno kandidacijo Fronte ta zavzela drugo mesto, kot kažejo nekatere ankete. Da, da. Od tu do 14. maja bo zanimivo v tej deželi.

Naslov veleposlaništva Republike Slovenije:

Olazábal 2060 - 1428 Capital Federal (blizu križišča cest Jureminto in Cabildo) - tel. 786-6689 faks 781-7740 - Urnik konzularnega oddelka: ponedeljek, sreda in petek od 10. do 13. in od 14. do 16. ure.

Popevka za osvoboditelje

Slovenci smo znani po tem, da se kar naprej osvobajamo. Tako smo se osvobodili Turkov, potem avstroogrske monarhije, stare, gnile Jugoslavije, okupatorja, po letu 1945 pa še samih sebe. Ker sta nam zadnji dve osvoboditvi ostali najbolj v spominu, se še petdeset let po tem prepiramo, ali je osvoboditev pomenila tudi svobodo. Zato se Slovenci še dandanašnji delimo na zmagane in premagane, na partizane in domobranci, na rdeče in črne, nihče pa ne pove, da se Slovenci lahko delimo tudi na žive in mrtve. S filozofskega in biološkega stališča pa je to najbolj pomembno.

Ko je pred kakšnimi dvema desetletjema neki ugledni partizanski politični komisar in kasneje še uglednejši partijski politik v nekem proslavnem govoru rekel „Najboljši so padli!“, so mu na partijskem komiteju prali glavo, najbolj pa sta se baje razhudila Franc Leskošek-Luka in Miha Marinko, češ, kaj pa človek govori. Ta del govora je bil označen za napad na revolucionarna izročila partije, saj naj bi to pomenilo, da tisti, ki so preživeli, niso najboljši. Nespreten govorec je v delu javnosti povzročil tudi dvome o tem, kdo so tisti, ki so preživeli, in kako to, da so preživeli. Omenjeni govorec ni nikdar več govoril na partizanskih proslavah. Je pa znano, da je pred časom najnovejši govorec o naših svetlih tradicijah in izročilih na primer postal dr. Dimitrij Rupel in je govoril partizanom nekje na Primorskem. Odkar je iz zveze borcev izstopil dr. France Bučar, je namreč v borčevskih vrstah zazijala praznina, poleg tega pa so Rupla pri županski kandidaturi podprli prav borci. Kar pomeni, da je ljubljanski župan retroaktivni prvoborec NOB, Bučar pa naj gre vase in razmisli, na kateri strani je no sil puško!

Že ta primer nam pove, da smo nekaj mesecev pred znamenito 50-letnico osvoboditve Slovenci razdeljeni tudi na tiste, ki se čutijo osvobojene, in na tiste, ki tega občutka nimajo. To niso nujno samo domobranci, kot bi radi nekateri prikazali,

ampak tudi tisti Slovenci, ki jih je nova revolucionarna oblast po letu 1945 tako zelo osvobodila, da so bili naslednjih trideset let tiho, po arestih ali pa v emigraciji. Ker so bili med takšnimi tudi komunisti in partizani, je bila iznajdena krilatca, da „revolucija žre lastne otroke“. Bila pa je prepovedana oziroma se je zaradi nje lahko šlo rešetke pilit. Da bi bila osvoboditev izpod okupatorjevega jarma kar najboljša, je nova oblast ljudi osvobodila tudi premoženja (zato imamo danes denacionalizacijo), kmete je pa nagnala v kolhoze oziroma v znamenite KOZE (kmetijsko-obdelovalne zadruge). In ker se je dogajalo še marsikaj drugega, kar je komunizem razglašal za osvoboditev in svobodo, so nekateri neosvobojeni radi rekli, da lepo prosijo, če jih komunisti nikdar več v zgodovini ne bi osvobojevali.

Zaradi vsega tega ni čudno, če Slovenci ne vemo, kaj naj bi letos pravzaprav sploh proslavljali. Res je, da smo se leta 1945 osvobodili, ker pa je malo kasneje prišla še ena svoboda, ni bilo več razvidno, ali so hujši tuji ali domači okupatorji. Kaže pa, da naj bi letos proslavljali tako osvoboditelje kot osvobojeni, kar bo scenosled osrednje proslave precej zakompliciralo. Tudi zato, ker je osvoboditelj manj od osvobojenih in bi lahko prišlo do kakšnih nemirov. Poleg tega je slišati, da v Gotenici že vadi vojaška enota, ki naj bi prišla na proslavo, pa osvobojeni spet ne vedo, kakšna naj bi bila njena vloga: proslava ali nova osvoboditev. Zmedo je povečalo še vabilo, ki ga je predsednik vlade dr. Janez Drnovšek naslovil na protifašistično koalicijo — to je na Američane, Ruse, Francoze in Angleže — in jih zaprosil, naj na našo osrednjo proslavo pošljejo „le simbolične vojaške kontingente“. Baje je z nasprotno pošto dobil vprašanje, koliko je to simbolično. Vsaj za Američane in Ruse je znano, da radi kam simbolično pridejo, potem pa nočejo oditi...

Vinko Vasle
„Delo“, 6. februarja 95

Če ni poprave krivic, tudi krivic ni

Zakon o popravu krivic je svoičas veljal za politični pojem, zdaj pa je samo še nadežna, utrujajoča sintagma, ki se je predvsem javnost že zdavnaj naveličala. Če bi vlada sprejela zakon, ki se po mizah različnih strank valja vsaj tri leta, bi z njim „priznala“, da so člani Partije ljudem s tem, ko so jih po vojni in med njo pobijali, zapirali, jim kratili vsakršne pravice, naredili krivico. To bi bila lepa gesta že zaradi tistih, ki so krivice povzročili, saj bi jih potem vsaj uradno nehala peči vest in razžirati dvom, ali so ravnali prav ali ne. K temu, da vlada tega noče storiti, gotovo prispeva tudi dejstvo, da nima nihče slabe vesti. In zaradi tega doživlja pritisk samo z ene strani...

V njenih očeh so, če sklepamo po najnovšem glasovanju odbora za notranjo politiko in pravosodje, torej krivi še zmeraj samo tisti, ki zahtevajo „popravo krivic“. Saj jim ne uspe dokazati nasprotnega.

Druga sintagma, „prisegli so Hitlerju“, je namreč še zmeraj učinkovitejša od prve, pravzaprav je iz dneva v dan uspešnejša (petdesetletnica zmage nad fašizmom)!

No, za tiste, ki so na oblasti, je vseeno, ali kdo trpi zato, ker se niti uradno ne more spokoriti, ali zato, ker mu še zdaj ne priznajo, da je trpel krivice. Poleg tega, da je večina slednjih tako ali tako že „dotrpela“.

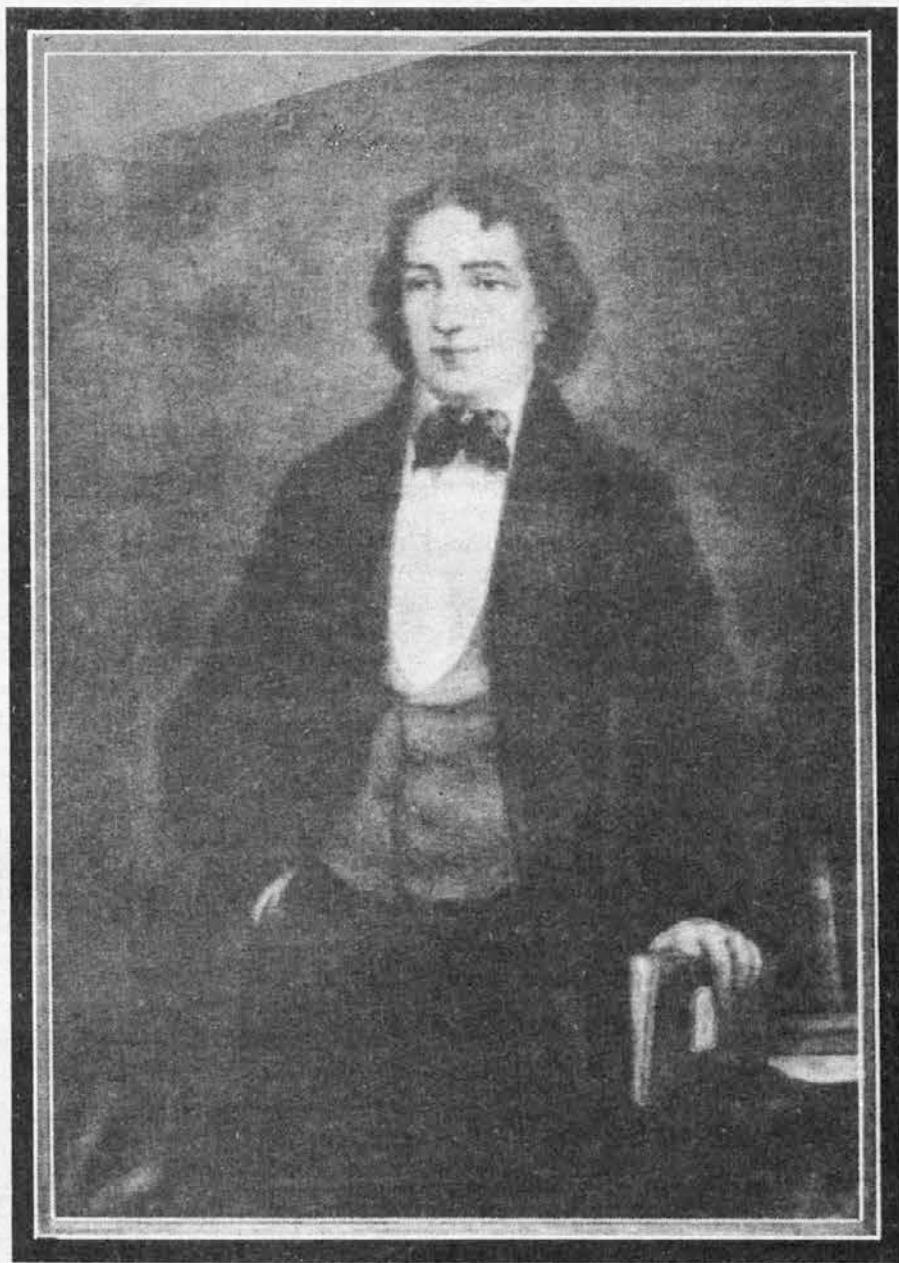
Gre za nekaj drugega. Če bi sprejeli „zakon o popravu krivic“, bi to pomenilo, da je država obsodila pravni režim prejšnje oblasti in ga z zakonom enkrat za vselej (?) zavrgla. Dokler tega ne stori, pa je tudi vsakršno pritoževanje Evropejcem in njihovim združenjem za človekove pravice brezpredmetno. Po slovenskih oziroma jugoslovanskih zakonih so po tej logiki torej še zmeraj krivi oziroma niso trpeli po krivici (nekateri Golootočani na primer danes ne morejo dokazati, da so naredili prekršek, ker tega v njihovih obtožnicah ni).

Drugo, kar današnja oblast odvrtača od tega, da bi sprejela zakon, ni denar, ki ga zahtevajo preživeli, ampak dejstvo, da bi bilo potem treba izstaviti seznam mrtvih in preganjanih. Kar bi bilo posebno v prvem primeru zoprno, saj bi seznam, razumljivo, terjal tudi določitev krajev, kjer so tisti na seznamu izginili pod zemljo. In bi se navsezadnje zvedelo celo to, kdo „jih je izginil“.

Vesna R. Marinčič
„Delo“, 16. februarja 1995

(Pripominjamo, da sicer V. Marinčič ni naklonjena domobrancem, saj v nadaljevanju članka trdi, „da so prisegli fašizmu“ in da se „SKD kot pijanec plota drži ‚svojih‘ domobrancev“ - Uredništvo.)

Novoodkrita slika pesnika Franceta Prešerna

Poleg recitiranja slovenskih igralcev pred Prešernovim spomenikom v Ljubljani — med njimi so bili Milena Grm, Judita Zidar, Niko Goršič, Drago Kastelic in Zoran More — je bil osrednji dogodek ob praznovanju kulturnega praznika 8. februarja v Vrbi, Prešernovem rojstnem kraju. V cerkvi sv. Marka v Vrbi je bil pod pokroviteljstvom tamkajšnjega župnika Jožeta Kluna na ogled pri nas doslej neznani portret Franceta Prešerna. Po besedah lastnika slike — ki jo je teden prej z vsemi dovoljenji hrvaških oblasti pripeljal v Slovenijo, in prijatelja župnika Jožeta Kluna — akademskega slikarja in restavratorja Viktorja Snoja, ki je župniku restavriral strop cerkvice sv. Marka v Vrbi, pa so v Narodni galeriji potrdili, da je to res Prešeren.

Slika prikazuje mladega dr. Franceta Prešerna, tistega Ribičevega Franceta iz Vrbe na Gorenjskem, ki je napisal neminljive Poezije in katerega fizična podoba nam je bila večidel nedosegljiva in zabrisana. Upodobljen je še za časa svojega življenja. Avtor te podobe bi lahko bil Mihael Stroj ali pa — še bolj možno — slikar Jožef Karinger, ki je bil tudi Prešernov sodobnik. Slika je izdelana z zanesljivimi in hitrimi potezami, kar govori v prid dobremu mojstru, ki tudi s portretiranjem obraza ni imel težav. Slika je narejena v solidni tehniki tankega nanosa in na njej ni poteze, ki bi jo umetnik brez koristi ponavljal. Ozadje Prešernovega portreta ima nadih svetlobe, ki trepetajo, še bolj izrazito okrog

Prešernovih las. Kontura ni nikjer trda in ima povsod liričen prehod. Vse poteze so kristalne črte mladeniča, ki nima deskriptivnega značaja Goldsteinovega portreta. Olje je odlično ohranjeno, le na dveh mestih sta vidni poškodbi od šrapnela v eksploziji 12. 9. 1916, kar je tudi zapisano na notranji strani okvira. Čeprav je slika anonimna, so v knjigi, ki jo drži Prešern v roki, in na platnici knjige, ki leži na pisalni mizi, napisani, ki dajejo možnost, da avtorja odkrijejo.

Za to, da bi ugotovili avtorja slike in letnico nastanka (vidna naj bi bila letnica 1831 ali 1837), še ni bilo dovolj časa — to se bo ugotavljalo v naslednjih dnevih — vendar je po trditvi Snoja slika lahko nastala v času, ko je Prešeren začel delati pri odvetniku Blažu Crobatu.

Fotografija te slike naj bi bila sicer v knjigi Franceta Kidriča Prešernov album, ki je izšla leta 1949. Kidrič piše, da slike sicer ni videl in da je avtor neznan, portret pa naj bi na Hrvaško prodali med obema vojnoma.

Slika je bila najprej postavljena na častnem mestu pri oltarju v farni cerkvi na Brezovici. Tam je župnik Klun imel sveto mašo za kulturnike brežiške fare, od koder so jo s kočijo — na zapravljenih — prepeljali v streljaj oddaljeno Prešernovo rojstno vas Vrbo v cerkvice svetega Marka.

Dogodek so vidno zabeležili slovenski časopisi in televizija.

J. S., Ljubljana
(za Svobodno Slovenijo)

Pogovor s Tineto Velikonjo,

predsednikom Nove slovenske zaveze

Društvo Nova slovenska zaveza združuje vse tiste, ki jih je med vojno in po njej prizadela komunistična revolucija. Letos ga čaka veliko dela. Poleg tega, da se bo moralo odzivati na ponarejena slavja nekdanjih komunistov in njihovih partizanskih borcev, ga čaka zahtevno delo pri postavljanju spominskih plošč (predvsem v Ljubljani) in organiziranju slovesnosti ob 50. obletnici pobojev domobrancev in drugih žrtev komunizma.

Letos čaka NSZ veliko dela, pri čemer mislim najprej na nadaljnje postavljanje spominskih plošč.

Želim poudariti, da je Nova slovenska zaveza dala samo pobudo za postavljanje župnijskih spominskih plošč. Spoznali smo, da je skrajni čas, da vrnemo vsem, ki so med državljansko vojno umrli na protikomunistični strani, pravico do javnega imena in vsaj simboličnega groba. To tudi praktično uredničujemo. Večino dela opravijo domači ljudje. Zbirajo se po župnijah in podružnicah, z našo pomočjo ustanovijo odbor in ta si razdeli delo. Najbolj utrudljiva in nevhvaležna je hoja po naseljih od vrat do vrat. Treba je zbrati in preveriti podatke o umrlih, saj so sezname, po katerih so žrtve klicali na morišča, uničili. Večkrat so težave, ko je treba dobiti pismo privoljenja za vpis umrlega na ploščo ali za to dobiti denar. Ne gre samo za vpis na spominsko ploščo, gre za javno izpostavitve umrlega, razglasitev, da je mrtev in tudi podatka, kako je umrl, saj so uradno ti ljudje še vedno živi. Ko bo celotna akcija končana, bodo svojci dobili tudi mrliške liste, čeprav so jih tisti, ki so jih zaradi premoženjskih zadev potrebovali, že dobili. Gre enostavno za to, da presekaemo nemoralno stanje, ki je sprto s človeškimi pravicami, in te ljudi kot mrtve vpišemo v državljansko knjigo.

Ob tem moramo opozoriti na neko sprevrženost. Vsi smo načelno za spravo med mrtvimi, zavedamo pa se, da sprave med živimi ne bomo dočakali. Za zdaj se moramo vsaj med seboj kulturno pogovarjati. Vendar ni nihče uradno protestiral ob podlih razlagah (Stane Potočar, Danica Simšič), da so te plošče neke vrste sramotilni stebri, češ da so tisti, ki so na njih napisani, zdaj izpostavljeni javni sramoti, izgleda tako, kot da morilci niso skrili grobov pomorjenih in uničili njihovih seznamov z namenom skriti svoj zločin, ampak iz srčne dobrote, ker so želeli sorodnikom prihraniti ponižanje ob obisku grobov svojih dragih.

Izprijetna je bila tudi parlamentarna razprava o zakonu o popravni krivic, ki ga je v proceduro vložila Slovenska ljudska stranka. Predlog je že v svoji osnovi namenjen predvsem internirancem na Golem otoku in povojnim političnim zapornikom, zdaj pa so ga tako oskubili, da ni vreden počenega groša. Mučenim in umorjenim so črtali celo pravico do dobrega imena. Žal je igral pri tem čudno vlogo Franc Bučar; zakon je kot celoto podprl, potem pa se je v starčevskem samoljubju nesrečno obregnil ob enega od členov in dosegel nekaj, česar gotovo ni pričakoval.

Vrniva se k spominskim ploščam, ki jih pripravljate.

Navedel bi Ljubljano s 700 imeni, Šentjernej s skoraj 500 imeni, Žužemberk, kjer bo napisanih več kot 200 imen. Na postavitve se pripravljajo tudi v Gorenji vasi v Poljanski dolini, v Ribnici, na Brezovici, v Šentjakobu. Za vse nimamo seznamov, saj obstaja tudi Društvo za obeleževanje zamolčanih grobov, ki ga vodi Franc Perme. To se ukvarja s postavljanjem župnijskih

spominskih plošč in znamenj na grobiščih in moriščih (Mozelj, Travnica, Vrh nad Trbovljami, Mačkovec). Od njih pa podatkov ne dobivamo. Gorenjskih domobrancev je bilo pobitih več kot deset tisoč, vendar jih je doslej navedenih na spominskih ploščah komaj tretjina. Bela krajina je krvavela predvsem na začetku, treba pa bo tudi na Štajersko, kjer bomo za začetek popisali domačine, ki so bili pomorjeni po vojni v Šoštanj. Tudi Primorska čaka.

Poleg slovesnosti v Kočevskem rogu, ki bo 25. junija, pripravljate tudi slovesnosti na Teharjah, v Cankarjevem domu pa glasbeno prireditev Črna maša...

Odločili smo se slovesnosti na Teharjah preložiti na jesen, vendar se predvsem naši izseljenci želijo poleti srečati tudi tam. Zato bo teden dni pred Rogom, 18. junija, slovesnost tudi na prostoru nekdanjega taborišča. Upamo, da nam bo veter milosten in nam ne bo nosil smradu iz bližnjega smetišča.

Navečji zalogaj pomeni glasbena prireditev z delovnim naslovom Črna maša, ki naj bi bila teden po 25. juniju v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma. Šlo bo za prvo izvedbo skladb vodilnih slovenskih izseljencev, ki jo bodo izvajali orkester in zbori. Libreto na predlogo Debeljakove Črne maše piše Zorko Simčič. Predstava s splošnim in humanim sporočilom je kot naročena, vendar je nerazumljivo, da se država obotavlja in je ne sprejme v svoj program.

24. junija bo romanje izseljencev na Brezje, zvečer bo tradicionalna škofova maša za domovino v ljubljanski stolnici. V škofovih zavodih bodo izseljenci imeli akademijo. Kdor bo želel, bo lahko šel v Vetrinje, potem pa na krajše ali daljše potovanje po sledih izginulih domobrancev. Jeseni pričakujemo blagoslovitev cerkvice v Kočevskem rogu in oltarja, žrtvenika sredi teharskega taborišča.

Levica je s pripravami na slovesnosti zmage nad nacifašizmom začela zelo širokopotezno. Kaj menite o tem?

Domobranska vojska leži že pol stoletja po breznih in rudniških jaških, partizanska stran pa izrablja najmanjši resnični ali namišljeni dogodek za svoje slavje. Ni težko uganiti, kako bo izgledala njihova osrednja slovesnost, saj smo jo v pomanjšani obliki videli že v Celju in Novi Gorici. Privabila bo veliko ljudi, saj bo kaj videti, celo miniaturno parado zavezniških formacij, med gledalci pa nam bodo kazali cvet ostarele partizanske vojske v prazničnem ornatu in člane vlade, morda tudi kakega Grmiča in zastopnika krščanskih demokratov, če bodo še v vladi. Gre za obupen poskus, s katerim skušajo preoblečeni komunisti prikazati svoj angažma v času državljanske vojne kot čisti upor proti okupatorju v okviru zavezniške koalicije in svojo zmago kot del zavezniške zmage. Prepričati nas hočejo, da jim je šlo samo za narod in njegovo svobodo. Režim, ki so ga vzpostavili po zmagi, jim je padel z neba sam od sebe kot zrela hruška. Izvedeli bomo tudi, da tisti komunizem in socializem ni bil tako slab. Nihče ni stradal kruha, dela je bilo za vse dovolj, šola in zdravstveno varstvo sta bila brezplačna. Pokojnine niso bile visoke, pa vseeno take, da si bil sit in spodobno oblečen in ti ni bilo nerodno iti na cesto. Celotni so jih dobivali, ki niso bili nikoli v službi.

Vendar bi jim želeli dopovedati, da vse

vojaške delegacije in bleščeča parada ne bodo mogle izprati krvi, ki je v tistem času tekla po slovenski zemlji. Če bi Kučan želel predstaviti Slovenijo, bi jo na proslavi otvoril z zemljo iz Roga, Teharij in Hrastniškega hriba, jo potresel po taborišču in navzočim pojasnil, da imamo tudi Slovenci svoj holokavst.

Kakšno pa je vaše mnenje o predlaganem „spomeniku sprave“?

Upajo, da se bodo odkupili s spomenikom. Z njim bo tako kot s spominsko slovesnostjo v Kočevskem rogu pred petimi leti. Gre za prevaro in nasilje nad zgodovino. Sprava je dolgotrajen proces. Predvsem je treba z nekaterimi dejanji pokazati, da si zanjo prizadevamo, to pa je možno le z izenačevanjem obeh med državljansko vojno udeleženi strani. Gre za preklic revolucionarne zakonodaje, za dosledno denacionalizacijo, za podelitev ali vrnitev državljanstva vsem Slovincem, ki so ga kdaj imeli in njihovim potomcem, če ga želijo, za razglasitev povojnih pobojev, imenovanje krivcev in vrnitev časti mrtvim in simbolični pokop. Če bi naredili vsaj to, bi imel spomenik Umrlim za domovino svoj pomen. Predsednik SAZU Franc Bernik je s predlogom o Prešernovem verzu o sreči in spravi, ki naj bi ga vklesali na stember, pokazal, da živi v nekem namišljenem svetu in se ne zaveda resnosti trenutka. Deklarirati nekaj, kar bomo dosegli čez sto ali dvesto let, je nasilje.

Preveva nas občutek, da ostaja delo pri zbiranju seznamov pobitih (za spominske plošče in za knjigo, ki naj bi izšla spomlad) precej pomanjkljivosti.

Moram se pohvaliti, da se nam je posrečilo v tem zimskem času, ko se ne dogaja nič resnega razen nastopov naših smučarjev, opraviti večino načrtovanega dela. V ta namen smo pred meseci sestavili poseben odbor, v katerega smo povabili ljudi, ki jih doslej nismo veliko obremenjevali, izkazali pa so se že prej pri vodenju odborov za postavitve spominskih plošč. Za imena na skoraj vseh 83 župnijskih spominskih ploščah in 26 podružnicah nam je uspelo sestaviti preverjene sezname, za polovico so celo izpolnjeni posamezni popisni listi. Malo zastoja je le na Gorenjskem. Pri preverjanju imamo včasih hude težave. Tako so nam nekateri matičarji po občinah nagajali in zahtevali, naj za vsakega, za katerega želimo podatke, napišemo prošnjo.

Seznami za spominsko knjigo so pripravljani. Bela knjiga, v kateri bodo imena napisana po abecedi z najmanj osmimi podatki, pride na vrsto kasneje, ko bo delo opravljeno. V spominski knjigi I. pa bodo samo župnije, kjer so že postavili spominske plošče, seznam umrlih z letom rojstva in smrti po naseljih, značilna fotografija kraja in fotografija spomenika ali spominske plošče. Na koncu bo statistični prikaz o umrlih, ki smo jih razdelili v sedem kategorij.

Že zdaj prihajajo na dan zanimivi podatki, tako o velikem številu pomorjenih na ozemlju ljubljanske pokrajine, še preden so se organizirale vaške straže, in na Gorenjskem, še preden so se organizirali domobrancevi, o velikem številu pomorjenih vaških stražarjev, ki so bili zajeti na Turjaku in po nekaterih postojankah. Razmeroma malo domobrancev je padlo v boju. Povsod pa prevladujejo pomorjeni po koncu vojne. Na dan prihajajo tudi imena deklet in žena, ki so bile pobite na Teharjah (zanimivo je, da

v Šentvidu tega niso počeli), nikjer pa ni imen teharskih dojenčkov, kar seveda prinaša dvom o verodostojnosti pričevalcev o njihovem pomoru.

Tudi pri pripravah za spominske plošče na ljubljanskih Žalah je prihajalo do zapletov. Ali bo mesto sofinanciralo projekt?

Mesta so najtrši oreh, saj se je prebivalstvo zamenjalo in se ljudje ne poznajo med seboj. Za Ljubljano imamo zbranih okoli 700 imen, vendar s pomanjkljivimi podatki. Zato bomo organizirali odbore po župnijah, pri čemer pričakujemo pomoč od župnikov. Resno se bomo lotili dela čez mesec dni, ko bomo opravili delo pri urejanju seznamov do zdaj odkritih plošč. Upamo, da bo spomenik stal že letošnjo jesen. Na njem bodo napisana imena vovsovskih žrtev (Marka Natlačena, Iva Peršuha, Lamberta Ehrlicha, Jaroslava Kiklja, Franca Župca, Fanuša Emmerja), domobranskih poveljnikov (Antona Kokalja, Dušana Meničanina, Franceta Kremžarja), številnih častnikov, zajetih v Grčaricah in pomorjenih v Mozlju in Jendolu (Milana Kranjca, Rudolfa Marinčiča), pesnika Franceta Balantiča, pomorjenih po vojni (Narteja Velikonjo, Leona Rupnika, Lovra Hacina, zakoncev Martelanc) in mnogih drugih.

Ravno te dni smo se dogovorili z upravo Žal, da bomo skupaj s Permetovim društvom postavili spominske plošče v novem delu ob pokopališkem zidu, na kraju, kjer je bilo leta 1943 pokopanih osem ali devet vaških stražarjev (za pokopališčem italijanskih vojakov, ki so padli v prvi svetovni vojni).

Vidmarjeva vlada nam je bila naklonjena in je že nakazala večjo vsoto denarja. Upam, da bo novi župan zares župan za vse Ljubljančane in bo pomagal, sicer pa bo moral priskočiti na pomoč mestni svet, vsaj za tiste, za katere ne bomo mogli najti sorodnikov.

V 15. številki Zaveze smo v prilogi objavili seznam imen, s katerimi za zdaj razpolagamo. Sorodniki naj prijavijo svoje umrle in nam pomagajo s podatki. Oglasijo se lahko v župnišču svoje župnije, kjer bodo dobili popisni list, ali pa v naši pisarni (Nova zaveza, Resljeva 14 5. nadstropje) v torek, sredo in petek od 10. do 12. ure in v četrtek od 15. do 17. ure).

Pogovarjal se je Ivo Zajdela Slovenec, 1. in 14. februarja

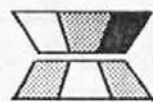
(Op. ur.: Vprašanje in odgovor o slovesnosti v Kočevskem Rogu smo objavili v prejšnji številki).

Nepotrjena vest

Ljubljansko Delo je v ponedeljek, 24. februarja priobčilo članek: — ki nam ga je posredoval sodelavec Vinko Levstik — „Tomaž Miklavčič odhaja iz tožilstva v diplomacijo“. V njem poroča, naj bi dosednji državni tožilec v Ljubljani (sin znane sodnika Maksa Miklavčiča), ki je bil že dalj časa trn v peti raznim „prenoviteljem“ in ki ga Delo označuje kot „ostanek Demosove oblasti“, odhaja v diplomacijo, „verjetno na naši ambasadi v Argentini“.

Dvomimo, da bi bil določen za veleposlanika, a sedaj je veleposlaništvo začelo delovati v svoji hiši in potrebuje še drugo poslaniško osebje.

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

Osebne novice

V slovenski cerkvi Marije Pomagaj je bila krščena Marija Cecilija Peršuh, hčerka Andreja in Irene Marije roj. Rezelj. Botra sta bila Blaž Miklič in Marija Albina Voršič Truden; krstil je France Cukjati. Staršem najlepše čestitke!

Nov diplomant: Decembra 1994 je diplomiral kot inženir kemije v ITBA (Instituto Tecnológico de Buenos Aires - Universidad Privada) Jani Dobovšek. Čestitamo!

Smrti: Umrlji so Anton Mivšek (75) v Merlu, Anton Burger (80) v Barrio San José v Adroguéju, Marija Godnjavec por. Cuesta (36) v San Antonio de Padua, Oskar Luznik (57) v Villa Urquiza in Matjaž Vombergar (3 mesece) v Villa Luzuriaga. Naj počivajo v miru!

Rojstvo: 9. februarja se je v družini Marjana Mavriča in ge. Danice roj. Jerovšek iz Bariloč rodila hčerka, ki je pri krstu dobila ime Ljudmila. Za botra sta ji bila ga. Alenka Beltram roj. Mavrič in Marko Jerovšek. Krstil jo je župnik Branko Jan. Srečnim staršem naše čestitke!

Krsti: 26. februarja je bil krščen v cerkvi Marije Kraljice v Slovenski vasi Pavle Marzullo, sin Vicenteja in Sonje roj. Rot. Krstil ga je Jože Bokalič CM.

V Bariločah je bila krščena 19. februarja Erika Mežnar, hčerka Ivana in Sonje roj. Štefe. Botra sta bila Davorin Mežnar in Karmen Štefe. Krstil je župnik Jože Škerbec.

Stanko Novak nas je zapustil

Po kratki a mučni bolezni je 13. januarja nenadoma umrl Stanko Novak. Pokojnik je bil velik dobrotnik Slomškovega doma, saj je bil dolga leta njegov upravnik in vodja gostinskega obrata v Domu (1968-1985). Zatem je več let ob sbotah vodil kuhinjo v Slovenski hiši, kot upokojenec pa je živel v svoji hiši v Ramos Mejiji. Mnogo rojakov se je prišlo posloviti v pogrebni zavod in ga nato spremilo na pokopališče Villegas. Pogrebne obrede je opravil župnik Jože Škerbec.

Pokojni Stanko se je rodil 23. januarja 1915 v Trbojah pri Smledniku na Gorenjskem na trdnem in naprednem gruntu. Njegova pojava je dala slutiti, da izhaja iz rodu starih kmetov svobodnjakov, iz katerega so izhajali župani in kmečki voditelji. Da je bil Stanko postaven fant, tudi pove podatek, da je odslužil vojaščino pri častni četi kraljeve garde. Oče je hotel, da bi se Stanko izobrazil v sodobnega kmetovalca, zato ga je poslal v kmetijsko šolo. Vojna in komunistična revolucija pa sta preprečila, da bi Stanko prevzel kmetijo in delal na domači zemlji, ko sta se s sestro Cilko pred komunističnim nasiljem umaknila v begunstvo na Koroško. Mimogrede naj bo omenjeno, da je na zapuščenih Novakovi domačiji nekaj mesecev po maju 1945

kmetoval pisatelj Karel Mauser, ko ni hotel sprejeti ponujenega učiteljskega mesta.

V domači vasi je bil Stanko zelo delaven pri prosvetnem društvu in cerkvenem pevskem zboru, pa tudi kolesaril je rad, saj je s prijatelji prevozil Slovenijo po dolgem in počez in še preko njenih meja. Že v begunskih taboriščih in še bolj kasneje v Argentini je pel pri cerkvenem pevskem zboru v Ramos Mejiji in igral pri Izseljenkem ordu, v Slomškovem domu pa je režiral več prizorov in iger, pri drugih pa sodeloval kot masker. Dolga leta je bil aktiven član zbora Gallus in nepogrešljiv obiskovalec slovenskih koncertov in gledališča.

Življenje ga je sukalo po svoje in si ni ustvaril družine. Ta okoliščina in pa naven talent sta pripomogla, da se je izuril v kuhanju kot malokdo in je tako na stara leta postal izvrsten kuhar, saj se je lotil pripraviti tudi bolj izbranih jedil. Tudi po tej spretnosti je postal široko poznan med mnogimi rojaki, ki so bili delžni dobrot iz njegove kuhinje. Pokojni Stanko je bil izrezan lik pravega Gorenjca: pod hrapavo skorjo se je skrivalo blago srce, ki je znalo čutiti s potrebnimi in trpečimi.

Bog naj mu bo plačnik tudi za to, sorodnikom pa izrekamo iskreno sožalje.

V. T.

Božičnica ZSMŽ

Na predvečer zadnje adventne nedelje 17. decembra 1994 je Zveza priredila že skoraj tradicionalno božičnico v Slovenski hiši, ki se je začela ob 18. uri s sv. mašo, katero je daroval naš asistent prelat dr. Jure Rode v cerkvi Marije Pomagaj. Lepe ljudske adventne pesmi so množila čustva, utrjevala vero, ljubezen in nakazovale pobožno bogoslužje. Darove so prinesle zastopnice Zveze iz okrajnih Domov.

Koncert Gallusa je segel do srca; izbran skladbe, ene bolj pevsko zahtevne kot druge, a vse strokovno na višini, so nas z nepozabnimi svetočnimi melodijami zapele v Betlehem pred jaslice. Res, imamo lepe in bogate pesmi v besedilih in glasbeni kompoziciji! Krona koncerta je bila prvič izvajana kantata „Sveta noč“ na besedilo znanih Mirjam Tozon in Stanka Premrla, ki jo je uglasbil. Vsebuje toliko človeške topline, da je obenem vsa božanska in mogočna pevna izpoved angelov: Nič ne bojte se pastirji! Kralj vaš rojen je, v vašem hlevu mirno čaka, da ga obiščete... (Lične prospekte je tudi za letošnjo božičnico poskrbela in darovala ga. Katica Čeč). V dvorani Slovenske hiše je po uvodu

kulturne referentke molil in blagoslovil kot gospodar hiše delegat dušnih pastirjev Jože Škerbec — zvesti naslednik pokojnih msgr. Oreharja in prelata dr. Starca. Vpletli smo ju v naše obrede ob jaslicah, kamor so tudi nesle svečke naše žene iz vseh okrajev Buenos Airesa, Bariloč, Miramara, Mendoza in Slovenije. Plameni drobnih svečk simbolizirajo našo ljubezen in zvestobo vsem rajnim žrtvam vojne in revolucije. Boleč spomin za vsake praznike, čeprav nekoliko olajšan, saj so mnogi padli dobili krščansko slovo in grob, a še ne povsem utešeni, dokler ne dobijo pravega prostora v naši tragični bratomorni zgodovini.

Predsednica ga. Pavlina Dobovškova je za zaključek voščila blagoslovljene božične dneve in vse dobro v letu 1995!

Božično okrašene in polne mize so vabile k zakuski — po dobroti vseh Domov. Lepa prilika tudi za topla medsebojna voščila ob hladnem požirku soka in prijetni družbi.

Vsem, ki so k temu pripomogli, naj jih sveta Družina, vir in zgled vseh dobrot in kreposti, spremlja povsod!

Zveza

nedeljah, praznikih ali prostih dnevih. Zmanjšalo se je tudi število mednarodnih območij: ostala so štiri območja. V prvo območje spadajo obmejne države, v drugo skoraj vse ostale evropske države, v tretje Kanada, ZDA, Rusija ali Avstralija, v četrto pa preostali svet. V teh primerih pa je tarifa cenejša od prejšnje. — Pošta pa je dražja za deset odstotkov.

CELJE — Branko Gombač, upokojeni režiser, je spisal 1800 strani dolgo kroniko celjskega gledališča, ki obsega dogodke, režiserje in igralce ter okoliščine od prve slovenske gledališke predstave leta 1849 dalje. Gombač je namreč dolga leta delal v gledališču, obenem pa 40 let zbiral gradivo za tako monumentalno delo. Za natis knjige pa morajo še najti nekaj sponzorjev, ki bi podprli izdajo.

OTOČEC — V sklopu Krkinih Zdravilišč so odprli novo športno dvorano, v kateri bo teniška šola. Dvorana bo imela tri teniška igrišča, pa tudi parno kopel, dve finski savni s hladilnim bazenom, masažni bazen, manjšo telovadnico in gostinski lokal. Dvorana je osrednji del, okoli katerega bodo postavili še šest zunanjih teniških igrišč, druge športne objekte in za otroke.

ŠENTJERNEJ — Včasih je bilo pod vznožjem Gorjancev vse polno vodnih mlinov. Danes jih seveda ni več, le eden se je obdržal po zaslugi vojega lastnika. V Gmajni pri Šentjerneju so Jereletovi obnovili propadajoči mlin tako, da niso porabili niti enega žebila in je zaradi tega mlin postal muzejski eksponat. Jereletov mlin ima skoraj dvesto let; vedo povedati, da je z obrtjo začel njihov praded, danes pa ga uporabljajo le za družinske potrebe.

NOVICE S PRIMORSKE

GORIŠKA MOHORJEVA DRUŽBA je po dvajsetih letih izdala zadnji — dvajseti — zvezek Primorskega slovenskega biografskega leksikona. V tej monumentalni zbirki, ki obsega 3.483 gesel na 2.370 straneh, so predstavljeni razni pomembni primorski ustvarjalci in javni delavci. Leksikon je vsa ta leta urejeval prof. Martin Jevnikar ob pomoči številnih sodelavcev. Ker je zaradi dolgoletnega izhajanja postal nepopoln, razmišljajo pri Mohorjevi, da bi ga dopolnjevali v okviru vsakoletnega koledarja.

ZEDINJENA SLOVENIJA sporoča,

da je še nekaj prostorov za skupno potovanje v Slovenijo, preko agencije Falcon Tours za odhod iz Buenos Airesa 12. in 14. junija 1995. - Polet z letalsko družbo Swissair. - Povratek po želji v teku 3 mesecev.

Cena: U\$D 1354 za člane in U\$D 1380 za nečlane. Cena velja, če se interesi prijavijo pred 6. 3. 1995 in plačajo: člani U\$D 110; nečlani U\$D 136 in poravnajo končno ceno do 20. marca 1995.

Prijave sporejemo: Za Carapachay, San Martín, Lanús, Mendoza: Jože Šenk, 762-2840 - Za Ramos Mejía, San Justo, Morón in Bariloče: Mila Hribar, 651-5354. Pisarna Zedinjene Slovenije: 636-0841.

TEČAJ SLOVENŠČINE ZA ŠPANSKO GOVOREČE OTROKE

Pouk vsako soboto od 9.30 do 12.30 v Slovenski hiši. Začetek: 18. marca

MALI OGLASI

Oddam v najem stanovanje in bungalow za poletje na Katedralu in eno stanovanje v mestu Bariloche. Tel.: 0944-24978 (Bariloche).

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliške vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

Proyectos de Informática S.A. - Avditorija pri kompjuterjih, programe 3419/91 D.G.I. - Franci Šturm - Emilio Mitre 435 - 13. nadstr. „D“ - Capital - Tel.: 433-1713

ZDRAVNIKI

dr. Marija Avguštin - Specialistka za očesne bolezni. Ponedeljek, torek in petek od 16. do 20. ure. Roma 3122 - 1. nadstr. 3. - Isidro Casanova (20 m od Rute 3). Tel.: 485-5194

PSIHOLOGIJA

Lic. Jelka Oman, psihologinja. Psihološka pomoč pri učenju in vedenju, orientacija pri izbiri poklica in v njem, ter za starše in vzgojitelje. Finocchietto 1949, Hurlingham, Tel.: 665-0268

Psihoanalitični konzultorij; lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3° „M“ - Capital - Tel.: 831-3546.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. Elektro Ader - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes óseo-integrados; sreda in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni Marjeta Senk - Tel.: 762-2840.

LEGAJO N° 3545-82

Počitnice, izleti in potovanja v domovino informacije, hotelske namestitve, avtobusni prevozi, posredovanje vizumov in menjalnice. H. Yrigoyen 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

ADVOKATI

dr. Katica Cukjati - odvetnica - ponedeljek, sreda, petek od 18. do 20. ure - Boulogne Sur Mer 362, La Tablada, Tel.: 652-5638

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148

dr. Franc Knavs - odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 46-7991.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón - Tel.: 489-3319

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

KO STE SE VRNILI S POČITNIC, SPOMNITE SE, DA VAM:

SLOGA NUDI - ugodne naložbe
- hitra posojila
- od 1. marca t. l. dalje tudi naložbe v dolarjih

**SLOGA DAJE
PODPORE** - \$ 1.000 ob rojstvu, poroki, končanih srednješolskih in visokošolskih študijih
- \$ 2.000 ob stalni in popolni nesposobnosti za delo, ob smrti
- \$ 200 starostna podpora ob izpolnjenih 75 letih in nato vsakih 5 let

**SLOGA OMOGOČA
RAZVEDRILO** - letovišče z bazenom, parkom v Villa Udaondo, Del Cielito 297

SLOGA ZASTOPA - HRAM-TRGATEV, za upravljanje lastniških certifikatov R. Slovenije
- WESTERN UNION, pošiljanje denarja na vse konce sveta

SLOGA PRIPRAVLJA - pred koncem marca t. l. kreditno kartico CARTA SLOGA-MULTIRED priključeno tudi na BANELCO

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

Tombola na Pristavi

Rep. de Eslovenia 1851 - Castelar

5. marca ob 16. uri

nad 400 praktičnih dobitkov, med njimi:

1. Televizija 20" oz. "Videograbador" - 2. Hladilnik 15"
3. Avtomatični pralni stroj

Za hladno pijačo, lepo vreme, itd. poskrbljeno!

VABI ODBOR!

OBVESTILA

SOBOTA, 4. marca:

Sprejemni izpiti v Slovenskem srednješolskem tečaju ob 9. uri za 1. letnik.

NEDELJA, 5. marca:

Na Pristavi tombola ob 16. uri.

SOBOTA, 11. marca:

Slovenski srednješolski tečaj: ob 14 seja profesorjev; ob 15 popravni izpiti; ob 17 vpisovanje; ob 18 začetni razgovori s starši; ob 19 začetna maša.

KRASNO STANOVANJE

v Villa Ballester
Alvear 100 esq. Independencia

zelo ugodno prodaja

STANE ZUPANČIČ

Martillero Público Nacional

Quintana 2450 - San Martín
Tel. 755-2678

„Pustite otroke, naj prihajajo k meni,
in jim ne branite, kajti takšnim
je namenjeno božje kraljestvo...“

Matjažek Vombergar

20. 11. 1994 — 23. 2. 1995

Ostal nam boš v prelepem spominu.

Mamica, očka, Andrejček
in vsi, ki smo te imeli radi.

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Proprietario: Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-1) 636-0841
Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:
Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti
pa \$ 60; obmejne države Argentine 90
USA dol.; ostale države v obeh Amerikah
100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Av-
stralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za
pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno
pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje in oblikovanje:
MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 362-7215
(1101) Buenos Aires

Začetek slovenskih osnovnih šol

**V nedeljo, 12. marca
v Slovenski hiši**

Začetna sv. maša na čast Svetemu
Duhu ob 16. uri,

nato v dvorani spevoigra:

**KRESNIČEK
Radovana Gobca**

Režija: učiteljica Nadica Grohar v
izvedbi sedanjih in bivših učencev
Prešernove šole.

Vstopnina:
otroci \$ 1, odrasli \$ 3.

Vsi šolarji, njihovi starši in ostali
iskreno vabljeni!

Začetek pouka v slovenskih osnovnih šolah:

*Začetek rednega pouka
v naših osnovnih šolah
bo v soboto, 18. marca
v slovenskih domovih:*

v Ramos Mejía ob 8.15
v San Justu ob 8.15
v Carapachayu ob 8.30
v Slovenski vasi ob 8
na Pristavi ob 8.30
v Slovenski hiši tečaj ABC za špan-
sko govoreče ob 9.30
v Tucumanu, Mendozi, Bariločah in
San Luisu po dogovoru.

Imej veselje v Gospodu
in dal ti bo česar si tvoje srce želi.

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da je dne 5. februarja v Gospodu
zaspal v 81. letu starosti naš dragi mož, oče, stari oče, gospod

Valentin Burger

Prisrčna zahvala delegatu Jožetu Škerbcu za molitve ob krsti, za pogrebno sveto
mašo ter molitve na pokopališču. Hvala tudi vsem znancem in prijateljem, ki so
ga prišli kropiti in spremljali na zadnji zemeljski poti.

Priporočamo ga v molitev.

Žalujoci: žena Bernarda,
hčerki: Kristina por. Avguštin in
Nadi por. Indihar z družinama
sinovi: Miha, Jure, Marjan z družinami

Buenos Aires, Podreče, Mavčiče, Kranj, Ljubljana, Podreča